

Orde van dienst zondag 14 mei 2023 PG Lekkerkerk - GoJ-kerk 10:00 uur

Thuis kunt u een kaars klaarzetten die u aansteekt op het moment dat de voorganger de kaars van verbondenheid aansteekt.

Welkom en mededelingen

Intochtslied 34: 1 en 9

1 Ik loof de Heer altijd.
Steeds zingt mijn mond zijn lof, zijn eer.
Ja, ik beroem mij op de Heer
en prijs zijn hoog beleid.
Gods kleinen horen mij
en zij verheugen zich tezaam.
Verhef met mij des Heren naam,
zegen die en wees blij.

9 De Heer verlost en spaart
het leven van wie Hem bemint.
Al wie bij God zijn toevlucht vindt
wordt schuldeloos verklaard.

Aansteken kaars van verbondenheid

Stil gebed

Bemoediging en groet

Inleiding

Kyriëgebed

Glorialied 864: 1, 2 en 4

1 Laat ons de Heer lofzingen,
juich, al wie bij Hem hoort!
Hij zal met trouw omringen
wie steunen op zijn woord.
Al moet ge hier ook dragen
veel duisternis en dood,
gij hoeft niet te versagen,
Hij redt uit alle nood

2 God heeft u uitverkoren
en uw geloof gebouwd,
Hij heeft een eed gezworen
aan elk die Hem vertrouwt:
dat Hij hen zal omgeven
met sterkte als een wal,
dat Hij wie met Hem leven
de zege schenken zal.

4 Daarom dan niet versagen,
maar moedig verder gaan!
De Heer doet redding dagen,
Hij trok uw lot zich aan.
Wie lijdt, - God zal het merken,
't is alles Hem bekend;
Hij zal zijn kinderen sterken
met woord en sacrament.

Gebed bij de opening van de Schriften

Moment met de kinderen

Lied 'Heer blijf bij hen, neem hen mee.....!'

Lezing Genesis 8: 6-12 en 18-22

6 Na verloop van veertig dagen deed Noach het venster dat hij in de ark had aangebracht open 7 en liet een raaf los. Deze bleef heen en weer vliegen totdat de aarde droog was. 8 Vervolgens liet hij een duif los om te zien of het water op het land verder gedaald was. 9 Maar de duif kon nergens een plekje vinden waar ze kon neerstrijken om te rusten en kwam bij hem terug in de ark, want overal op de aarde was nog water. Hij stak zijn hand uit, pakte haar en nam haar weer bij zich in de ark. 10 Hij wachtte nog zeven dagen en liet de duif toen opnieuw los. 11 Tegen de avond kwam ze bij hem terug – met een jong olijfbblad in haar snavel. Toen wist Noach dat het water op de aarde verder gedaald was. 12 Weer wachtte hij zeven dagen en daarna liet hij de duif nogmaals los. Ze kwam niet meer bij hem terug.

18 Hierop ging Noach naar buiten, samen met zijn zonen, zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen. 19 Ook alle dieren gingen de ark uit, soort bij soort, alle vogels, en alles wat op de aarde rondkruipt. 20 Noach bouwde een altaar voor de HEER; daarop bracht hij brandoffers van al het reine vee en alle reine vogels. 21 De geur van de offers behaagde de HEER, en Hij zei bij zichzelf: Nooit weer zal Ik de aarde vervloeken vanwege de mens, want alles wat de mens uitdenkt, van zijn jeugd af aan, is nu eenmaal slecht. Nooit weer zal Ik alles wat leeft doden, zoals Ik nu heb gedaan. 22 Zolang de aarde bestaat, zal er een tijd zijn om te zaaien en een tijd om te oogsten, zal er koude zijn en hitte, zomer en winter, dag en nacht – nooit komt daar een einde aan.

Lied 687: 2 en 3

2 Wij delen in het vuur
dat neerstrijkt op de hoofden,
de vonk die overspringt
op allen die geloven.
Vuurvogel van de vloed,
duif boven de Jordaan,
versterk in ons de gloed,
wakker het feestvuur aan.

3 Wij teren op het woord,
het brood van God gegeven,
dat mededeelzaam is
en kracht geeft en nieuw leven.
Dus zeg en zing het voort,
geef uit met gulle hand
dit manna voor elk hart,
dit voedsel voor elk land.

Lezing Johannes 16: 16-24

16 Nog een korte tijd en jullie zien Mij niet meer, maar kort daarna zien jullie Me terug.’
17 Daarop zeiden een paar leerlingen tegen elkaar: ‘Wat betekent wat Hij nu zegt: “Nog een korte tijd en jullie zien Mij niet meer, maar kort daarna zien jullie Me terug”? En: “Ik ga naar de Vader”?
18 Wat betekent “nog een korte tijd”? Wat bedoelt Hij toch?’ 19 Jezus begreep dat ze Hem iets wilden vragen. Hij zei: ‘Proberen jullie te begrijpen wat Ik bedoelde met “Nog een korte tijd en jullie zien Mij niet meer, maar kort daarna zien jullie Me terug”? 20 Werkelijk, Ik verzeker jullie, je zult huilen en weklagen, terwijl de wereld blij zal zijn. Je zult bedroefd zijn, maar je verdriet zal in vreugde veranderen. 21 Ook een vrouw die baart heeft het zwaar als haar tijd gekomen is, maar wanneer haar kind geboren is, herinnert ze zich de pijn niet meer, omdat ze blij is dat er een mens ter wereld is gekomen. 22 Jullie hebben nu verdriet, maar Ik zal jullie terugzien, en dan zul je blij zijn, en niemand zal jullie je vreugde afnemen. 23 Dan hoeven jullie Mij niets meer te vragen. Werkelijk, Ik verzeker jullie, wat je de Vader ook vraagt in mijn naam – Hij zal het je geven. 24 Tot nu toe hebben jullie niets in mijn naam gevraagd, maar vraag het en je zult het ontvangen. Dan zal je vreugde volkomen zijn.

Lied 100: 1, 2, 3 en 4

1 Juich Gode toe, bazuin en zing.
Treed nader tot gij Hem omringt,
gij aarde alom, zijn rijkdomein,
zult voor de Heer dienstvaardig zijn.	2 Roep uit met blijdschap: 'God is Hij.
Hij schiep ons, Hem behoren wij,
zijn volk, de schapen die Hij hoedt
en als beminden weidt en voedt.'
3 Treed statig binnen door de poort.
Hier staat zijn troon, hier woont zijn Woord.
Hef hier voor God uw lofzang aan:
Gebenedijd zijn grote naam.	4 Want God is overstelpend goed,
die ons in vrede wonen doet.
Zijn goedheid is als morgendauw:
elk nieuw geslacht ervaart zijn trouw.

Preek

Lied 756: 1, 2, 3, 4 en 5

1 Laat komen, Heer, uw rijk,
uw koninklijke dag,
toon ons uw majesteit,
Messias, uw gezag!	2 Waar blijft het overlang
beloofde land van God,
waar liefde en lofgezang
verdrijven leed en dood?
3 Dat land, het ons vanouds
vertrouwde Kanaän,
waar God zijn stad herbouwt;
Sion, waar zijt ge dan?	4 Zal ooit een dag bestaan
dat oorlog, haat en nijd
voorgoed zijn weggedaan,
in deze wereltijd?
5 Dat alle tyrannie
eens zal geleden zijn?
O sabbat Gods! En zie,
dan zal het vrede zijn!	

Dankgebed en voorbeden - Stil gebed en gezamenlijk bidden Onze Vader

Inzameling van de gaven

Slotlied 763: 1, 2, 4 en 5

1 Zij zullen de wereld bewonen,
zij namen het wonder ter hand,
de mensen van nacht en nevel
brengt Hij naar het heilige land.	2 Er zal geen verzengende hitte,
geen dorst en geen honger meer zijn
want Hij zal ze weiden aan water
dat vloeit uit het hart der woestijn.
4 De hemel roept uit Halleluja,
de aarde brengt leven tot stand,
de bergen bezwijken van vreugde,
de wereld wordt vaderland.	5 Ten dage der grote genade
als God de gebeden beloont,
dan zullen de volkeren weten
dat Hij bij de mensen woont.

Zegen